

има хлѣбъ, който подържа живота му, той може всичко да постигне. Както гладниятъ се нуждае отъ хлѣбъ, така сегашнитъ хора се нуждаятъ отъ справедливостъ. Човѣкъ трѣбва да бжде справедливъ! Щомъ се натъкне на известно страдание или на нѣкаква мъчнотия, той не трѣбва да търси вината въ Провидението, въ окръжаващитъ или въ условията, но трѣбва да се вгледа въ себе си, да признае, че вината за всички неуспѣхи се крие въ самия него. Това изисква законътъ на справедливостта. Несправедливиятъ човѣкъ прилича на нѣкой беденъ, но озлобенъ човѣкъ. Каквото и да му дадатъ, той го хвърля настрана; мисли, че хората сж виновни за положението му. Обаче, като погладува нѣколко деня, гладътъ го възпитава, и той приема съ благодарностъ всичко, каквото му даватъ. Той благодари и за сухия хлѣбъ; взима парчето хлѣбъ, накусва го въ вода и казва: Добре, че се намѣри и това парче хлѣбъ. Безъ него бѣхъ осжденъ на голѣми страдания.

Като ученици, вие трѣбва да дадете възможностъ на справедливостта да се прояви въ васъ. За да бждете справедливи, спазвайте следнитъ правила: никога не обвинявайте хората за това, което вие сами сте си причинили. Никога не изисквайте отъ хората това, което сами не можете да направите. — Защо не ме уважаватъ хората? — Защото и ти не ги уважавашъ. — Защо не ме обичатъ? — Защото и ти не ги обичашъ. — Защо не мислятъ добре